

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte: Nicolae Gordilă,

Judecători: Liliana Catan, Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Ion Guzun

judecînd în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2015, în cauza penală în privința lui

Verșinin Iurii Valerii, născut la 20.07.1972, originar din mun. Chișinău, domiciliat în mun. Chișinău, str. Ion Creangă, 66, ap. 46,

Termenii de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.12.2013-25.09.2014;

Instanța de apel: 31.01.2015-05.03.2015;

Instanța de recurs: 24.06.2015 - 06.10.2015,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 septembrie 2014, inculpatul Verșinin Iurii a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) Cod penal la 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a stabilit că inculpatul Verșinin Iurii, la 28.05.2013, între orele 11.00-12.00, în urma informației operative precum că ultimul deține și păstrează asupra sa substanțe narcotice, de către colaboratorii de poliție a INI a IGP mun. Chișinău, a fost stopat pe str. Ion Creangă, mun. Chișinău, în apropierea blocului locativ nr. 66, unde la

solicitarea colaboratorilor de poliție benevol a scos din buzunarul pantalonilor și a predat 18 pachetele din polietilenă cu o masă nisipoasă cu miros specific, pe care le păstra asupra sa.

Conform raportului de expertiză nr. 5852 din 02.09.2013, s-a stabilit că substanțele solide cu aspect de praf și bulgări de culoarea cremei, prezentate la expertiză în 18 fragmente din hârtie albă și ambalate într-un plic din hârtie albă, reprezintă heroină, obținută artizanal, care face parte din categoria substanțelor narcotice.

Cantitatea totală a substanței narcotice-heroină constituie 3,23 grame (0,20 + 0,10 + 0,19 + 0,12 + 0,15 + 0,16 + 0,18 + 0,16 + 0,21 + 0,18 + 0,21 + 0,18 + 0,19 + 0,16 + 0,19 + 0,21 + 0,20 + 0,24 grame).

Conform Hotărîrii de Guvern nr.79 din 23.01.2006, 3,23 grame de heroină, prezintă substanțe narcotice și se atribuie la cantități deosebit de mari.

3. Nefiind de acord cu sentința procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 5 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului procurorul a indicat că la stabilirea termenului și categoriei pedepsei instanța de judecată nu a ținut cont de:

- gravitatea infracțiunii comise, motivul acesteia, personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului;

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca Verșinin Iurii să nu execute pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege și solicitată de acuzare pentru fapta comisă;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2015, a fost admis parțial apelul declarat de procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Verșinin Iurii a fost condamnat în baza art. 217 al. (4) lit. b) Cod penal la 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita anumită activitate în domeniul farmaceutic, de administrare a substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor lor pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a considerat că:

- instanța de fond, apreciind probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, urma

să conchidă că acțiunile lui Verșinin Iurii se încadrează în baza art. 217 al. (4) lit. b) Cod penal, pentru care să fie condamnat, și anume *circulația ilegală a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare, manifestată prin păstrarea în proporții deosebit de mari a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare și nu în baza art. 217 al. 4 Cod penal*, motiv pentru care instanța de apel a corectat în această parte sentința instanței de fond.

- instanța de fond a stabilit lui Verșinin Iurii o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă de inculpat, care își va atinge scopul de restabilire a echității sociale și reeducare a condamnatului. Din aceste considerente, instanța de apel a menținut fără modificări pedeapsa stabilită de instanța de fond lui Verșinin Iurii sub formă de 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita anumită activitate în domeniul farmaceutic, de administrare a substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor lor pe un termen de 5 (cinci) ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 (cinci) ani, în baza art. 90 Cod penal.

- nerecunoașterea vinei în comiterea infracțiunii imputate de către inculpat nu poate fi pusă la baza aplicării unei pedepse cu închisoarea și nu servește ca impediment de a fi aplicat art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, deoarece recunoașterea sau nerecunoașterea vinei de către inculpat în săvârșirea infracțiunii incriminate prin prisma prevederilor art. 66 Cod de procedură penală este un drept al inculpatului, iar vinovăția lui urmează de a fi dovedită, probată de către partea acuzării prin probe pertinente și concludente.

5. Împotriva deciziei menționate procurorul declară recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală solicitând casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei în privința inculpatului Verșinin Iurii, cu excluderea art. 90 Cod penal din pedeapsa aplicată.

În motivarea recursului recurentul indică că:

- instanța a numit inculpatului o pedeapsă minimă invocând în acest sens prezența circumstanțelor atenuante stabilite, fără a ține cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal cât și de Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 16 din 31.05.2004 „Cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale”;

- la stabilirea pedepsei a fost ignorat faptul că inculpatul vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, în anul 2003 a fost condamnat la o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei (f.d. 81 verso), în anii 2001 și 2004, în privința inculpatului au fost pornite cauze penale pe faptul contravenției ilegale a substanțelor narcotice (f.d. 52), la 28.10.2013 prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Verșinin Iurii a fost condamnat în baza art. 217 al. (2) Cod penal la amendă penală, iar prin certificatul eliberat de Dispensarul narcologic, inculpatul

Verșinin Iurii se află la evidența narcologică din 17.05.2001 cu diagnoza narcomanie (f.d. 55);

- atît instanța de fond cît și instanța de apel fără a lua în considerație cele menționate, neîntemeiat au aplicat inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

6. Judecînd recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul procurorului, este unul pur formal și urmează a fi respins din următoarele considerente:

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Alin. (4) și (5) ale aceleași norme prevăd că, *în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă că temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală și anume, că *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal lărgit reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului.

Analizînd temeiul invocat, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul consideră, că în prezenta speța acesta nu și-a găsit confirmarea, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordînd deplină eficiență prevederilor art. art. 61,75, 76, 78 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia prin rechizitoriu.

Așa cum se reține în doctrina penală, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de

individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Norma art.75 Cod penal indică expres, că persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, instanța de apel corect a menționat că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont pe deplin de prevederile citate - criteriile generale de individualizare a pedepsei penale și corect a ajuns la concluzia despre aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal numind inculpatului o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal, luînd în considerație personalitatea inculpatului, care este tînăr, nu este căsătorit, din spusele lui se află în curs de reabilitare, vizitează medicul narcolog zilnic și dorește să înceapă o nouă viață, anterior este condamnat dar antecedentele penale sunt stinse, iar nerecunoașterea vinei în comiterea infracțiunii imputate de către inculpat nu poate fi pusă la baza aplicării unei pedepse cu închisoarea și nu servește ca impediment de a fi aplicat art. 90 Cod penal, deoarece recunoașterea sau nerecunoașterea vinei de către inculpat în săvârșirea infracțiunii incriminate prin prisma prevederilor art. 66 Cod de procedură penală este un drept al

inculpatului, iar vinovăția lui urmează de a fi dovedită, probată de către partea acuzării prin probe pertinente și concludente.

Prin urmare, Colegiul reține că nu și-au găsit confirmare criticile recurentului precum că instanțele de judecată au numit inculpatului Verșinin Iurii o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, fără a lua în considerație circumstanțele enumerate mai sus.

De asemenea Colegiul reține că, criticile formulate de recurent au fost invocate și în apel, cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar decizia instanței de apel în totul corespunde prevederilor art. 415- 417 Cod de procedură penală, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii adoptate pe cauza dată și prin urmare, se impune soluția respingerii recursului ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2015, în cauza penală în privința lui Verșinin Iurii, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 20 octombrie 2015

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun